

Brussel, 20 april 2018
(OR. en)

**Interinstitutioneel dossier:
2018/0074 (COD)**

7245/1/18
REV 1 ADD 2

PECHE 88
CODEC 405
IA 70

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de heer Jordi AYET PUIGARNAU, directeur, namens de secretaris-generaal van de Europese Commissie
ingekomen:	19 april 2018
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
Nr. Comdoc.:	SWD(2018) 113 final
Betreft:	WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE SAMENVATTING VAN DE EFFECTBEOORDELING bij Voorstel voor een VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD tot vaststelling van een meerjarenplan voor de visbestanden in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1139 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de Oostzee, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008

Hierbij gaat voor de delegaties document SWD(2018) 113 final.

Bijlage: SWD(2018) 113 final

Brussel, 18.4.2018
SWD(2018) 113 final

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE

SAMENVATTING VAN DE EFFECTBEOORDELING

bij

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD tot vaststelling van een meerjarenplan voor de visbestanden in de westelijke wateren en daaraan grenzende wateren en voor de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1139 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de Oostzee, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007 en (EG) nr. 1300/2008

{COM(2018) 149 final/2} - {SWD(2018) 112 final}

Samenvatting
Effectbeoordeling van een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden en de desbetreffende visserijen in de westelijke EU-wateren
A. Behoeftte aan actie
Waarom? Wat is het probleem?
In de meeste demersale visserijen in de westelijke EU-wateren worden in dezelfde visserijactiviteit verschillende soorten gevangen. Het probleem is dat de huidige regels voorzien in vangstmogelijkheden alsof de vis afzonderlijk wordt gevangen. In werkelijkheid worden verschillende soorten echter samen gevangen en de biologische toestand van de visbestanden met lagere quota is afhankelijk van andere bestanden met hogere quota die in dezelfde gemengde visserij worden gevangen. Dit leidt tot een situatie waarin vissers, zodra de lagere quota zijn uitgeput, blijven vissen op andere soorten met hogere quota. De vissers blijven dan echter soorten in hun netten aantreffen waarvan de quota reeds zijn uitgeput en zij mogen die vissen teruggooien in zee tot 2019, wanneer de verplichting om alle vangsten aan te lande volledig in werking treedt. Dat leidt tot overbevissing van de visbestanden met lagere quota en betekent dat we het aantal duurzaam beviste bestanden niet kunnen verhogen. Vanaf 2019 zal een dergelijk governancekader, met quota die niet op elkaar zijn afgestemd, leiden tot vroegtijdige sluitingen van visserijen waarvoor nog quota beschikbaar zijn. Die situatie zou in de sector ook kunnen leiden tot een gebrek aan draagvlak voor het beheer van deze visserijen.
Wat moet met dit initiatief worden bereikt?
Het initiatief zal naar verwachting voorzien in een beheerskader dat kan garanderen dat visbestanden in de westelijke wateren uit ecologisch oogpunt langdurig duurzaam zijn en worden beheerd op een manier die strookt met de doelstellingen om voordelen te realiseren op economisch en sociaal gebied en op het gebied van werkgelegenheid, evenals bij te dragen tot de beschikbaarheid van voedselvoorraden. Dankzij het initiatief zou bij de vaststelling van toekomstige vangstmogelijkheden en quota rekening kunnen worden gehouden met de gemengde aard van deze visserijen in de westelijke wateren, in plaats van te werken met de bestaande, op één soort gebaseerde quotaregeling.
Wat is de meerwaarde van maatregelen op EU-niveau?
Visbestanden en vissersvaartuigen kunnen zich vrij in de nationale wateren en over internationale grenzen heen bewegen. Actie op het niveau van de lidstaten alleen is daarom waarschijnlijk niet doeltreffend voor het visserijbeheer. De toegevoegde waarde van actie op EU-niveau is derhalve waarborgen dat we doeltreffende beheersmaatregelen kunnen nemen die bindend zouden zijn voor alle lidstaten en alle vaartuigen die vissen op demersale vis in de westelijke wateren. Dit moet zorgen voor de realisatie van de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) om visbestanden duurzaam te beheren en voordelen te realiseren op economisch en sociaal gebied en op het gebied van werkgelegenheid.
B. Oplossingen
Welke wetgevende en niet-wetgevende beleidsmaatregelen zijn overwogen? Heeft een bepaalde optie de voorkeur? Waarom?
Er zijn drie opties in overweging genomen: Optie 1 (referentiescenario): gebruikmaken van de bestaande instrumenten van het GVB, zoals de vaststelling van quota en de regulering van technische maatregelen (de regels die bepalen hoe en waar mag worden gevestigd) en de bestaande, op één soort gebaseerde beheersplannen Optie 2: de bestaande plannen vervangen door één meerjarenplan voor gemengde visserij in de westelijke wateren Optie 3: de bestaande plannen vervangen door twee meerjarenplannen voor gemengde visserij voor respectievelijk de noordwestelijke en de zuidwestelijke wateren Zowel voor de verplichte als voor de facultatieve elementen van meerjarenplannen moeten beleidskeuzes worden gemaakt. Voor het gebruik van F_{MSY}-bandbreedtes bijvoorbeeld, die afhankelijk van hun gebruik

positieve of negatieve gevolgen kunnen hebben. Voor de analyse werden opties 2 en 3 vergeleken met het referentiescenario (optie 1). De ecologische, sociaaleconomische en administratieve gevolgen en de doeltreffendheid, efficiëntie, samenhang en aanvaardbaarheid van de opties zijn in de analyse allemaal onderzocht. De voorkeur gaat uit naar de optie van één meerjarenplan voor alle westelijke wateren (optie 2), aangezien die optie het meest geschikt was om een samenhangend beheerskader voor gemengde visserij tot stand te brengen. Deze optie zorgt eveneens voor vereenvoudiging en transparantie, omdat belanghebbenden dan slechts één beheersplan moeten toepassen en zij maatregelen kunnen overeenkomen via regionalisering.

Wie steunt welke optie?

In de gerichte raadpleging hebben slechts twee lidstaten deze vraag beantwoord, en beide waren het erover eens dat meerjarenplannen zoals in opties 2 en 3 de voorkeur verdienen boven optie 1, die zij beschouwden als ondoeltreffend of alleen geschikt in laatste instantie.

C. Effecten van de voorkeursoptie

Wat zijn de voordelen van de voorkeursoptie (indien van toepassing, anders van de belangrijkste opties)?

Het is niet mogelijk de rechtstreekse economische of sociale voordelen van duurzame visserij te kwantificeren, maar het staat vast dat gezonde bestanden de beste garanties bieden voor inkomens- en werkzekerheid in de visserij op lange termijn. Op kwalitatieve basis toont de analyse aan dat de optie van één meerjarenplan voor gemengde visserijen in alle westelijke wateren de beste score haalt voor de volgende criteria:

- doeltreffendheid en doelmatigheid
- verminderen van administratieve lasten
- verwezenlijking van de voornaamste brede doelstellingen van het GVB
- voorzien in een beheerskader dat stabiliteit en voorspelbaarheid bevordert voor de visserijsector

De voorkeursoptie is de beste aanpak om te garanderen dat gemengde visserij in de westelijke wateren doeltreffend en duurzaam wordt beheerd. Deze optie zal uiteindelijk ten goede komen aan de vissers, de downstreamsector (verwerking, verkoop) en de consumenten.

Wat zijn de kosten van de voorkeursoptie (indien van toepassing, anders die van de belangrijkste opties)?

Op het gebied van milieueffecten kan het resultaat in vergelijking met de status quo alleen maar positief zijn. Het is niet mogelijk de rechtstreekse negatieve economische of sociale gevolgen op korte termijn van een of twee meerjarenplannen te kwantificeren, maar de negatieve effecten zijn naar verwachting gering op korte termijn en zouden worden gecompenseerd door positieve effecten op lange termijn. De administratieve kosten zijn naar verwachting lager bij de voorkeursoptie van één meerjarenplan voor de westelijke wateren. Het meerjarenplan zou een noodzakelijk kader voor duurzaam beheer vaststellen dat in lijn is met de doelstelling van het beleid. Er is nu reeds sprake van visserijbeheer; het initiatief dient louter ter verbetering van het beheerskader.

Wat zijn de gevolgen voor bedrijven, kmo's en micro-ondernemingen?

In de huidige situatie dragen de vissersvloten rechtstreeks de toenemende kosten van de visserij, en voelen zij tegelijkertijd de rechtstreekse gevolgen van lage visserijopbrengsten en quotaverlagingen die worden ingegeven door de noodzaak om bestanden te herstellen. Lage opbrengsten en slechte economische prestaties zouden ook alle aanverwante downstreamsectoren treffen. Veruit de meeste visserijbedrijven in de vangstsector zijn kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) of zelfs micro-ondernemingen. Ongeveer 99,5 % van de bedrijven bezitten vijf of minder schepen en hebben tien of minder bemanningsleden in dienst en zo'n 92 % van de vloten bezitten slechts één vaartuig en hebben zo'n twee bemanningsleden in dienst (micro-ondernemingen). Over het algemeen zullen de ecologische, sociale en economische effecten van het initiatief positief zijn op middellange tot lange termijn, omdat bestanden naar verwachting robuuster en groter zullen worden in de loop van de tijd. Grotere bestanden zullen een verhoging van de visserijquota voor de sector mogelijk maken en dat zal op zijn beurt de inkomens verbeteren.

Zijn er significante gevolgen voor de nationale begrotingen en overheden?

Neen. Het initiatief zou het bestaande beheerskader doeltreffender maken, zonder significante impact op

nationale begrotingen en overheden.

Zijn er nog andere significante gevolgen?

Het initiatief zal zorgen voor een vereenvoudiging van het visserijbeheer in de westelijke wateren door vele soorten en visserijen in één plan op te nemen. Het zal ook regionalisering opleveren, een belangrijke pijler van het gemeenschappelijk visserijbeleid die als doel heeft algemene doelstellingen en streefdoelen op EU-niveau aan te pakken, en de ontwikkeling van de concrete implementatie in de handen van regionale groepen lidstaten te leggen, opdat rekening kan worden gehouden met specifieke regionale kenmerken.

D. Opvolging

Wanneer wordt dit beleid geëvalueerd?

Onder de aanname dat het meerjarenplan voor demersale visserij in de westelijke EU-wateren vóór eind 2018 wordt goedgekeurd, zou een eerste evaluatie vóór eind 2023 kunnen plaatsvinden.